

Užívání parkovacích průkazů pro osoby zdravotně postižené na vyhrazených parkovacích místech v rámci zpoplatněných parkovišť

1. § 67 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích stanoví zvláštní podmínky pro osoby zdravotně postižené, které jsou držiteli parkovacích průkazů. Toto ustanovení stanoví pravidla pro užívání vyhrazených parkovacích míst. **Tento ani jiný zákon nestanoví právo neomezeného ani bezplatného parkování.** Omezit dobu stání může majitel pozemku, na kterém jsou vyhrazená místa zřízena. Stejně tak může tato místa zpoplatnit. Je-li majitelem pozemku obec, lze toto omezení vydat obecně závaznou vyhláškou obce. Je-li majitelem pozemku soukromý subjekt, může vydat vlastní pravidla pro parkování. Samotný § 67 zní takto:

§ 67

Speciální označení vozidel a osob

(1) Parkovací průkaz označující vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou (dále jen „parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením“), označení vozidla řízeného osobou sluchově postiženou (dále jen „označení O 2“) nebo označení vozidla lékaře konajícího návštěvní službu stanovené prováděcím právním předpisem smějí užívat jen osoby, které toto označení obdrží od příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností nebo od oprávněného orgánu v zahraničí.

(2) Parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením vydá příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností osobě, která je držitelem průkazu ZTP s výjimkou postižených úplnou nebo praktickou hluchotou nebo držitelem průkazu ZTP/P podle jiného právního předpisu²⁴).

(3) Označení O 2 vydá příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností držiteli řidičského oprávnění, který je držitelem průkazu ZTP z důvodu postižení úplnou nebo praktickou hluchotou.

(4) Vozidlo lze označit parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením pouze v případě, řídí-li vozidlo nebo je-li ve vozidle přepravována osoba, která je držitelem parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením podle odstavce 1. Přepravovaná osoba je povinna prokázat na výzvu policisty nebo strážníka obecní policie, že je držitelem průkazu ZTP nebo ZTP/P podle jiného právního předpisu²⁴, který ji opravňuje k užívání vozidla označeného parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením.

(5) V jednotlivých případech a je-li to naléhavě nutné, nemusí po dobu nezbytně potřebnou řidiči motorového vozidla označeného parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením a lékaři konající návštěvní službu podle odstavce 1, dodržovat zákaz stání a zákaz stání vyplývající z dopravní značky „zákaz stání“; přitom nesmí být ohrožena bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích.

(6) V jednotlivých případech a je-li to naléhavě nutné, mohou vozidla označená parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením vjíždět i tam, kde je značka „Zákaz vjezdu“ omezena dodatkovými tabulkami „JEN ZÁSBOVÁNÍ“, „MIMO ZÁSBOVÁNÍ“, „JEN DOPRAVNÍ OBSLUHA“ a „MIMO DOPRAVNÍ OBSLUHU“.

(7) V jednotlivých případech a je-li to naléhavě nutné, mohou vozidla označená parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením vjíždět i do oblastí označené dopravní značkou „Pěší zóna“.

(8) Na vyhrazeném parkovišti pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením je vozidlům bez tohoto označení zakázáno zastavení a stání.

(9) Silniční úřad může na základě žádosti osoby, které byl vydán parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením, vydat rozhodnutí o zřízení vyhrazeného parkoviště v místě bydliště podle jiného právního předpisu²⁵). Silniční správní úřad vykonává podle jiného právního předpisu¹) dohled nad řádným užíváním vyhrazeného parkoviště.

(10) Ke svému označení jako účastníci provozu na pozemních komunikacích užívají osoby nevidomé bílé hole a osoby hluchoslepé červenobílé hole.

(11) *Prováděcí právní předpis stanoví druhy, vzory a provedení speciálních označení vozidel a osob.*

1) *Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.*

24) *§ 34 a násl. zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.*

25) *§ 25 zákona č. 13/1997 Sb., ve znění zákona č. 102/2000 Sb.*

2. Situace u pěších zón je řešena v § 67 odst. 7, viz výše. **Vozidla držitelů parkovacích průkazů tam tedy mohou VJÍZDĚT nikoliv však PARKOVAT!** Stejná situace je i u zákazových značek s dodatkem, uvedeným v § 67 odst. 6, viz výše. Sem mohou držitelé průkazů rovněž vjíždět, zastavit a vyložit. Nikoliv však déle parkovat.
3. Pokud jde o vyhrazená parkovací místa, je situace řešena v § 4, odst. 2 vyhlášky č. 398/2009 Sb. o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, ve spojení se zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), který stanoví, že na zřízeném, či zřizovaném parkovišti **musí být označena, ze zákona** vyhrazená parkovací místa pro držitele „Parkovacího průkazu“ (O7).

Minimální počet vyhrazených parkovacích míst, udává následující čísla:

2 až 20 stání	1 vyhrazené stání
21 až 40 stání	2 vyhrazená stání
41 až 60 stání	3 vyhrazená stání
61 až 80 stání	4 vyhrazená stání
81 až 100 stání	5 vyhrazených stání
101 až 150 stání	6 vyhrazených stání
151 až 200 stání	7 vyhrazených stání
201 až 300 stání	8 vyhrazených stání
301 až 400 stání	9 vyhrazených stání
401 až 500 stání	10 vyhrazených stání
501 a více stání	2 % vyhrazených stání.

Pod tyto hranice nelze snížit počet vyhrazených parkovacích míst. Pokud zřizovatel parkoviště nedodrží uvedený počet vyhrazených parkovacích stání, porušuje tím zákonné normy.

4. V případě úhrady parkovného neexistuje žádný zákonný nárok, který by přikazoval poskytovat držitelům parkovacích průkazů slevu, nebo dokonce osvobození od parkovného. Parkovné a jeho výši si stanovuje sám vlastník parkoviště dle svého uvážení. Prikázat mu jakoukoliv slevu nelze. V případě, že je majitelem parkoviště, či provozovatelem samo město, by navíc takový zásah byl zásahem do výkonu samosprávy.
5. Vyhrazené parkování pro konkrétního držitele průkazu silniční úřad pouze **může** zřídit. Vše je zakotveno v § 67 odst. 9, viz výše. To znamená, že to není jeho povinností. Podmínky pro zřizování těchto míst si tedy stanoví tento úřad sám. Pokud je tedy ve městě např. obecně velmi málo parkovacích míst, takováto parkovací místa zřizovat nemusí.

Zpracovali:

JUDr. Zdeněk Žižka, JUDr. Jan Hutař, Mgr. Jitka Pelikánová, legislativní odbor NRZP ČR